

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla, soudce Mgr. Lukáše Pišvejce a soudce Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobkyně: **K. M.**, narozená dne X,
bytem S.,
zastoupená JUDr. Emilem Flegelem, advokátem,
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**,
sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2021, č. j. KK/1984/DS/20-4

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobkyně svou žalobou ze dne 2. 5. 2021, doručenou Krajskému soudu v Plzni (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

„soud“) téhož dne, napadla rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2021, č. j. KK/1984/DS/20-4 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“) zamítnuto jako opožděné odvolání žalobkyně podané dne 3. 8. 2020 proti rozhodnutí Městského úřadu Sokolov, odboru dopravy, (dále jen „*prvostupňový orgán*“) ze dne 19. 6. 2020, č. j. MUSO/57629/2020/OD/LUOD (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byly pro nedůvodnost zamítnuty námitky proti záznamům bodů, kterými bylo dosaženo (v bodovém hodnocení) v registru řidičů 12 bodů za porušení vybraných povinností stanovených přílohou k zákonu č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o silničním provozu*“) a provedený záznam ke dni 30. 4. 2020 o dosažení 12 bodů byl potvrzen.

II.

Žaloba

3. Žalobkyně v úvodu své žaloby provedla rekapitulaci předmětu řízení s tím, že napadené rozhodnutí označila za nezákonné.
4. V rámci své žalobní argumentace žalobkyně nejprve namítala, že jí nebylo prvostupňové rozhodnutí řádně doručeno. Žalobkyně uvedla, že dne 23. 6. 2020 bylo rozhodnutí předáno poštovní doručovatelkou matce žalobkyně L. M. oproti předložení jejího občanského průkazu č. X a podpisu. Žalobkyně se o existenci rozhodnutí dozvěděla až dne 3. 8. 2021 a ještě téhož dne proti němu podala prostřednictvím zmocněnce odvolání. Žalobkyně poté citovala § 81 odst. 1, § 84 odst. 2 a § 83 odst. 2 správního řádu a na to navázala konstatováním, že v daném případě se tedy jednalo o odvolání včasné.
5. Dále žalobkyně namítala nevypořádání odvolacích argumentů, neodůvodněné neprovedení dokazování a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Poté odcitovala to, co uvedla v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ke včasnosti odvolání. V návaznosti na to žalobkyně namítla, že žalovaný v napadeném rozhodnutí jí citované argumenty i důkazní návrhy zcela ignoroval, nijak se s nimi nevypořádal, dokonce je v napadeném rozhodnutí ani nezminil. To podle žalobkyně bez dalšího zakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
6. Posléze žalobkyně konstatovala, že si sama v rámci reklamačního řízení u České pošty (provázeného četnými obstrukcemi této instituce) opatřila důkazy o tom, že rozhodnutí nebylo doručeno jí, ale její matce. V podkladech poskytnutých Českou poštou je na listině „Potvrzení o převzetí zásilky“ v kolonce „Zásilku převzal dne / Přepis jména/ Č. osobního dokladu“ uvedeno: „23. 6. / M. / OP X“. Občanský průkaz č. X vlastní L. M., nar. X, matka žalobkyně. Tímto je podle názoru žalobkyně bez dalšího jednoznačně prokázáno, že prvostupňové rozhodnutí nebylo doručeno žalobkyni, ale její matce, a žalobkyně podala odvolání proti rozhodnutí ihned poté, co se o existenci rozhodnutí a jeho obsahu dozvěděla, tedy dne 3. 8. 2020, čímž byla dodržena lhůta 90 dní pro podání odvolání dle § 83 odst. 2 správního řádu. Nejednalo se tedy o odvolání opožděné, ale včasné.
7. V závěru se žalobkyně vyjádřila ke včasnosti její žaloby a příslušnosti soudu s tím, že žalobu podala v zákonné lhůtě dvou měsíců a že příslušným soudem je Krajský soud v Plzni.
8. Úplným závěrem žalobkyně navrhla, aby soud napadené i prvostupňové rozhodnutí

zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání a dále aby byla žalovanému uložena vůči žalobkyni povinnost k náhradě nákladů řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 18. 6. 2021 (doručeném soudu dne 22. 6. 2021) navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný nejprve vymezil předmět správního řízení a zrekapituloval jeho průběh, přičemž zdůraznil, že v rámci přezkumu žalobkyní podaného odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí dospěl k závěru o opožděnosti podaného odvolání, neboť prvostupňové rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 7. 2020. Následně žalovaný zkoumal, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, přičemž neshledal naplnění předpokladů pro žádný z uvedených postupů (za stavu ničím nepodloženého tvrzení žalobkyně, že rozhodnutí převzala její matka, je-li na doručence s modrým pruhem vyznačeno „M. K. osobně převzala“ a podpis), a tudíž napadeným rozhodnutím rozhodl o opožděnosti podaného odvolání.
10. Žalovaný poté v návaznosti na rekapitulaci žalobních tvrzení zaujal stejné stanovisko, jako zaujal v napadeném rozhodnutí. Při svém rozhodování žalovaný vycházel z okolností daného případu, kdy žalobkyně tvrzení o převzetí rozhodnutí o zamítnutí námitek její matkou ničím nepodložila, a nadto ve spise na doručence s modrým pruhem je čitelně vyplněno jméno osoby přebírající zásilku, resp. rozhodnutí o vybodování. Je zde zaznamenáno jméno osoby „M. K.“, zásilku převzala osobně, dne 23. 6. 2020 a podpis. Žalobkyně nepředestřela žalovanému žádnou věrohodnou verzi skutkové situace, která by přesvědčivě odůvodnila tvrzení o převzetí předmětné písemnosti její matkou. Žalovaný je toho názoru, že žalobkyně dostatečným způsobem neprokázala, že by jí nebylo předmětné rozhodnutí doručeno včas, potažmo že jí rozhodnutí nebylo doručeno pro závažný důvod, který nastal bez jejího zavinění tak, jak vyžadují ustanovení správního řádu. Žalovaný svou úvahu opřel o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2017, č. j. 5 As 242/2016 – 27, kdy ne každá adresátem (zde žalobkyní) vznesená námitka proti doručení musí být považována za relevantní a jako taková dále skutkově a důkazně ověřována. Žalovaný si je vědom skutečnosti, že k tomu, aby důkazní břemeno spočinulo na správním orgánu, stačí, aby žalobkyně věrohodně popřela správnost doručení. Dle žalovaného však obecné tvrzení žalobkyně, že prvostupňové rozhodnutí převzala její matka, k takovému věrohodnému popření správnosti doručení nepostačuje. Žalobkyně navrhla k provedení důkazu reklamaci u České pošty a dle čísla občanského průkazu potvrdit převzetí rozhodnutí její matkou. Přestože žalobkyně navrhla k prokázání jí tvrzené skutečnosti provedení důkazu, neshledal odvolací správní orgán za nezbytné tento provádět, a to zejména s ohledem na tu skutečnost, že v celém spisu se nachází další tři doručení naprosto stejného vyhotovení a osobní převzetí se shodným podpisem nikdy předtím žalobkyně nezpochybňovala, proto považoval žalovaný tento návrh za nadbytečný ve vztahu ke zjevnému záměru prodlužovat řízení o námitkách proti zaznamenaným bodům v kartě řidičky.
11. Žalovaný dále namítal, že žalobkyně v odvolání, ani v předcházejícím řízení neuvedla žádné relevantní skutečnosti odůvodňující tvrzení, že zásilku s rozhodnutím dne 23. 6. 2020 nepřevzala. Argumentovala pouze tím, že tento dokument převzala její matka a neuvádí, z jakého důvodu to nemohla být ona, kdo zásilku (dle doručení) převzala osobně, ani proč se „její matka“ měla podepsat pod jméno K. M. (1992) převzala osobně

zásilku (rozhodnutí). Navrhovaný důkaz provedením reklamace u České pošty by dle žalovaného neodstranil pochybnosti o účelovosti tvrzení žalobkyně, že se o prvostupňovém rozhodnutí dozvěděla až při seznámení s podklady, aby mohla následně zpochybňovat nevypořádání obecných námitek proti všem zaznamenaným bodům. Motivace žalobkyně je zjevná, když jednala účelově s cílem vyhnout se následku pozbytí řidičského oprávnění za spáchané přestupky v dopravě dosažením 12 bodů v bodovém hodnocení.

12. Žalovaný vycházel z obecné zásady volného hodnocení důkazů, souladu napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a především z vymezené podstaty řízení o námitkách v bodovém hodnocení řidiče. V řízení o námitkách proti provedeným záznamům bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tzn., zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, zda je zapsán příslušnému přestupci atd. Žalovaný se při svém rozhodování opíral nejen o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2016, č. j. 4 As 3/2014 – 39, ale rovněž vycházel ze znalostí nabytých svou úřední činností. K indiciím svědčícím o účelovosti postupu právního zástupce (s cílem prodlužovat řízení) s odkazem na uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu považoval žalovaný tvrzenou důvodnost podaného odvolání za účelovou, jestliže v době probíhajícího řízení o námitkách proti zaznamenaným bodům v kartě řidičky nebyly vysloveny či konkretizovány pochybnosti o spáchaných skutcích jako takových, kdy záznamy bodů byly provedeny v souladu s § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. S ohledem na sled původně obecně podaných námitek žalovaný přisvědčil jejich neodůvodněnosti. Povinností prvostupňového orgánu bylo posoudit a zvážit důvodnost či nedůvodnost podaných námitek, a zda je potřeba údaje uvedené v oznámení o uložení pokut v blokovém řízení prokazovat pomocí dalších důkazů, a zda neodůvodněné prodlužování řízení připustí. Relevantní skutečnosti zpochybňující záznamy bodů v kartě řidičky doloženy nebyly, pročez nebyla dána ani možnost zákonné opravy záznamu bodů v kartě řidiče a nezbylo než námitky pro nedůvodnost zamítnout. Žalovaný nemohl přijmout tvrzení žalobkyně o nezákonnosti opožděně podaného odvolání a je přesvědčen, že žalobkyně na svých právech krácena nebyla.
13. S odkazem na výše uvedené žalovaný trval na tom, že v průběhu řízení nedošlo ke krácení práv žalobkyně a bylo vůči ní postupováno v souladu se zákonem. Námitky uváděné žalobkyní považuje žalovaný za vyvrácené, bezpředmětné a neopodstatněné. Dle názoru žalovaného nelze ze skutečností uváděných žalobkyní v podané žalobě prokázat či dovodit nezákonnost napadeného rozhodnutí či takové vady řízení, které by odůvodňovaly zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

IV.

Replika žalobkyně

14. Žalobkyně v replice ze dne 11. 7. 2021 stručně reagovala na vyjádření žalovaného k žalobě. Uvedla, že žalovaný navzdory očividné situaci, v rozporu se všemi podklady obsaženými ve spise i doloženými k podané žalobě, nadále tvrdí, že „žalobkyně tvrzení o převzetí rozhodnutí svou matkou ničím nepodložila“. Žalobkyně navrhla, aby si soud v případě pochybností stran doručování sám vyžádal od České pošty důkazy o tom, komu bylo prvostupňové rozhodnutí ve věci doručeno (byť žalobkyně pokládá skutkový stav za jasně prokázaný a další dokazování za nadbytečné).

V.
Průběh řízení

15. Soud ověřil, že žaloba směřující proti napadenému rozhodnutí byla podána včas, neboť zákonná lhůta dvou měsíců byla dodržena. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 2. 3. 2021 (resp. jejímu zástupci dne 4. 3. 2021), přičemž předmětná žaloba byla soudy doručena dne 2. 5. 2021. Soud dále konstatuje, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou (žalobkyně byla adresátem napadeného rozhodnutí) proti žalovanému, který je pasivně legitimován (jako odvolací orgán, který vydal napadené rozhodnutí), po vyčerpání řádných opravných prostředků (proti napadenému rozhodnutí nebylo odvolání přípustné) a obsahuje všechny požadované formální náležitosti. Soud proto mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žaloby.
16. O podané žalobě soud rozhodoval bez nařízení jednání ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť s tím účastníci vyslovili souhlas, a to žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 18. 6. 2021, č. l. 21 a žalobkyně v replice ze dne 11. 7. 2021, č. l. 31.

VI.
Posouzení věci soudem

17. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. soud vycházel při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (srov. § 76 s. ř. s.), přičemž žádné takové vady napadeného rozhodnutí neshledal.
18. Po přezkoumání skutkového a právního stavu projednávané věci soud dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
19. Soud předesílá, že neprováděl žádný z žalobkyní navržených důkazů, neboť obsah správního spisu poskytoval dostatečný podklad pro rozhodnutí soudu, a proto soud hodnotil všechny důkazní návrhy učiněné žalobkyní v jejích písemných podáních jako nadbytečné. Soud z předloženého správního spisu zjistil následující skutečnosti, z nichž ve svém posouzení vycházel.
20. Oznámením ze dne 5. 5. 2020 prvostupňový orgán sdělil žalobkyni, že ke dni 30. 4. 2020 dosáhla v registru řidičů celkového počtu 12 bodů, přičemž žalobkyni vyzval k odevzdání řidičského průkazu a poučil ji o možnosti podat ve stanovené lhůtě námitky. Oznámení bylo žalobkyni doručeno prostřednictvím České pošty doporučenou zásilkou na adresu jejího bydliště „S.“, jak se podává z doručky, na které je u potvrzení o převzetí zásilky uvedeno jméno žalobkyně, dále údaj „osobně“ a podpis. Žalobkyně podáním ze dne 6. 5. 2020 (předaným k poštovní přepravě dne 7. 5. 2020 a doručeným prvostupňovému orgánu dne 11. 5. 2020) vznesla námitky proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, v nichž pouze v obecné rovině a bez uvedení konkrétních skutečností konstatovala, že ani jeden z přestupků nespáchala, na místě nebyla, příkazový blok nepodepsala a s uloženou pokutou nesouhlasila, protože požádala, aby byla provedena oprava v záznamu o dosaženém počtu bodů v registru řidičů. Prvostupňový orgán posléze do správního spisu založil výpis z bodového hodnocení řidičů, z něhož vyplývá, že se žalobkyně postupně ve dnech 6. 8. 2018, 2. 7. 2019, 20. 8. 2019 a 30. 4. 2020 dopustila čtyř přestupků dle zákona o silničním provozu a dále bylo

založeno ke každému z přestupků příslušné oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Na výzvu prvostupňového orgánu ze dne 12. 5. 2020 k uvedení konkrétních skutečností a doložení důkazů ve vztahu k námitkám žalobkyně, že se uvedených přestupků nedopustila, žalobkyně nereagovala. Oznámením ze dne 25. 5. 2020 prvostupňový orgán informoval žalobkyni o možnosti seznámit se se spisovou dokumentací a vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům. Oznámení bylo žalobkyni doručeno dne 26. 5. 2020, a to opět prostřednictvím České pošty doporučenou zásilkou na adresu jejího bydliště „S.“, jak se podává z doručky, na které je u potvrzení o převzetí záilky uvedeno jméno žalobkyně, dále údaj „*osobně*“ a podpis. Dne 29. 5. 2020 se zástupkyně žalobkyně (zmocněná pro nahlížení do spisu a pořizování kopií) dostavila k seznámení se s podkladovými materiály před vydáním rozhodnutí s tím, že uvedla, že se žalobkyně vyjádří písemně do 12. 6. 2020. Žalobkyně se ovšem již nevyjádřila.

21. Dne 19. 6. 2020 prvostupňový orgán vydal prvostupňové rozhodnutí, jímž předmětné námitky žalobkyně zamítl. Prvostupňový orgán v daném rozhodnutí zejména uvedl, že prověřil správnost záznamů o dosaženém počtu stanovených bodů vedených v registru řidičů u žalobkyně, přičemž zjistil, že veškeré záznamy jsou podloženy relevantními podklady. Prvostupňový orgán se též vypořádal s obecně formulovanými námitkami žalobkyně. Prvostupňový orgán doručoval žalobkyni prvostupňové rozhodnutí opět stejným způsobem, tedy prostřednictvím České pošty a doporučenou zásilkou na adresu jejího bydliště „S.“. Ve správním spisu je u prvostupňového rozhodnutí založena doručka, na které je u potvrzení o převzetí záilky uvedeno jméno žalobkyně, dále údaj „*osobně*“, podpis a datum 23. 6. 2020.
22. Dne 3. 8. 2020 byl sepsán protokol o seznámení se se spisovými materiály, ze kterého vyplývá, že se dostavila zástupkyně žalobkyně k nahlédnutí do správního spisu, které proběhlo v rozmezí 12:50 až 12:55 hod. V protokolu není záznam o tom, že by zástupkyně žalobkyně převzala kopii prvostupňového rozhodnutí či si pořídila kopie ze spisu. Téhož dne prvostupňový orgán obdržel odvolání žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí, učiněné prostřednictvím žalobkyni nově zmocněného zástupce J. K., v němž se žalobkyně vyjádřila pouze k otázce tvrzené včasnosti odvolání, aniž by uplatnila jakékoli námitky vůči zákonnosti a správnosti prvostupňového rozhodnutí. Správní orgán následně vyzval žalobkyni (prostřednictvím jejího zástupce) k doplnění odvolání o náležitosti ve smyslu § 37 odst. 2 správního řádu, a to ve lhůtě 5 dnů (výzva byla doručena zástupci žalobkyně do datové schránky dne 9. 8. 2020). Dne 13. 8. 2020 prvostupňový orgán informoval žalobkyni (prostřednictvím jejího zástupce), že její opožděné odvolání bylo postoupeno žalovanému k dalšímu řízení. Dne 21. 8. 2020 (tj. po stanovené lhůtě) bylo odvolacímu orgánu doručeno doplnění odvolání žalobkyně, v němž se žalobkyně pouze v obecné rovině odkazuje na obsah svých námitek, cituje z judikatury Nejvyššího správního soudu a trvá na tom, že dostatečně zpochybnila oznámení o uložení pokut. Konkrétní skutečnosti ovšem žalobkyně neuvedla.
23. Dne 19. 2. 2021 žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl, když dospěl k závěru, že vzhledem k datu oznámení prvostupňového rozhodnutí bylo odvolání podáno opožděně. Žalovaný vyšel z toho, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 23. 6. 2020, tudíž dnem následujícím počala běžet patnáctidenní lhůta k podání odvolání. Lhůta k podání odvolání marně uplynula dne 8. 7. 2020 a rozhodnutí tak nabylo právní moci dne 9. 7. 2020. Pokud tedy prvostupňovému orgánu bylo odvolání doručeno dne 3. 8. 2020, bylo podáno opožděně. Žalovaný se dále vyjádřil k možnosti prominutí zmeškání lhůty ze závažných důvodů ve smyslu § 83 odst. 2

správního řádu, přičemž dovodil, že v daném případě prvostupňové rozhodnutí obsahuje řádné a bezchybné poučení. Žalovaný též poukázal na to, že opožděně podané odvolání přezkoumal z hlediska některého z mimořádného opravných prostředků, přičemž dospěl k závěru, že podmínky pro užití mimořádného opravného prostředku v daném případě splněny nejsou. Žalobkyní namítaná nevědomost o spáchání všech přestupků, nedoplnila-li přes výzvu prvostupňového orgánu své námitky o skutečnosti zpochybňující spáchání přestupků v dopravě, nic nemění na skutečnosti, že svým jednáním naplnila čtyři skutkové podstaty přestupků, spočívají v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, zařazených do bodového hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu.

24. Ze správního spisu vyplývá, že žalovaný doručoval napadené rozhodnutí zástupci žalobkyně do datové schránky (zpráva byla dodána dne 22. 2. 2021 a doručena dne 4. 3. 2021, kdy uplynula lhůta 10 dnů od dodání do datové schránky, aniž by se oprávněná osoba přihlásila do své schránky) a současně i doporučenou zásilkou, kterou si zástupce žalobkyně na sdělené adrese nepřevzal, resp. nevyzvedl ve stanovené úložní lhůtě. Žalovaný navíc napadené rozhodnutí doručoval též přímo žalobkyni, a to opět prostřednictvím České pošty a doporučenou zásilkou na adresu jejího bydliště „S.“, přičemž dle doručenký k doručení došlo dne 2. 3. 2021.
25. Soud úvodem svého posouzení žalobních námitek předesílá, že napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobkyně směřující proti prvostupňovému rozhodnutí zamítnuto jako opožděné ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu, tudíž se soud mohl zabývat pouze otázkou, zda odvolání žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí opožděné skutečně bylo, či nikoliv. Právě uvedené potvrzuje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu, která byla shrnuta v usnesení Ústavního soudu ze dne 4. 1. 2022, sp. zn. IV. ÚS 2873/21 následovně: *„Při zamítnutí odvolání pro opožděnost se odvolací orgán nezabývá zákonností či věcnou správností napadeného rozhodnutí, nýbrž toliko včasností podání odvolání (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2012 č. j. 5 As 111/2011-87 a ze dne 1. 3. 2013 č. j. 9 As 172/2012-32), proto také odvolání pro opožděnost pouze zamítá, aniž by současně napadené rozhodnutí potvrzoval, jak činí v případě včasného nedůvodného odvolání. Proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost je možno podat správní žalobu (§ 65 a násl. s. ř. s.), na jejím základě se však může správní soud zabývat toliko otázkou, zda bylo odvolání skutečně opožděné. Nelze zde však zkoumat, zda rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo zákonné či věcně správné (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2008 č. j. 2 As 53/2007-111 a ze dne 16. 3. 2021 č. j. 5 As 134/2018-45, bod 36).“*
26. V nyní projednávané věci tedy byla předmětem sporu otázka včasnosti odvolání žalobkyně podaného dne 3. 8. 2020 proti prvostupňovému rozhodnutí, resp. otázka řádného doručení prvostupňového rozhodnutí. Při posouzení žaloby soud vyšel zejména z následující právní úpravy a relevantní judikatury Nejvyššího správního soudu.
27. Podle § 19 odst. 2 správního řádu: *„Není-li možné písemnost doručit prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, lze ji doručit také prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Správní orgán zvolí takovou poštovní službu, aby z uzavřené poštovní smlouvy vyplývala povinnost dodat poštovní zásilku obsahující písemnost způsobem, který je v souladu s požadavky tohoto zákona na doručení písemnosti.“*
28. Podle § 19 odst. 7 správního řádu: *„Je-li pro řízení třeba, aby bylo doručení doloženo, musí být zajištěn písemný doklad stvrzující, že písemnost byla doručena nebo že poštovní zásilka*

obsahující písemnost byla dodána, včetně dne, kdy se tak stalo. Nelze-li doručení prokázat, je nutno doručit opakovaně. Písemného dokladu o doručení nebo dodání však není zapotřebí, je-li z postupu účastníka řízení v řízení zjevné, že mu bylo doručeno.“

29. Podle § 83 odst. 1 věta první správního řádu: „*Odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.*“
30. Podle § 83 odst. 2 správního řádu: „*V případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 68 odst. 5 lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.*“
31. Podle § 84 odst. 2 správního řádu: „*Neoznámení rozhodnutí se nemůže dovolávat ten, kdo se s ním prokazatelně seznámil. Na takového účastníka se hledí, jako by mu správní orgán doručil rozhodnutí s chybějícím poučením podle § 83 odst. 2.*“
32. Podle § 92 odst. 1 věta první správního řádu: „*Opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.*“
33. V rozsudku ze dne 7. 2. 2012, č. j. 8 As 97/2011 – 38, bod 11, Nejvyšší správní soud v souladu se svou ustálenou judikaturou uvedl následující: „*Nejvyšší správní soud již v minulosti vyslovil, že ten, kdo hodlá úspěšně zpochybnit doručení písemnosti, musí nejprve sám unést břemeno tvrzení. Musí tedy předložit taková skutková tvrzení, která jsou skutečně způsobilá doručení a údaje na doručence zpochybnit tím, že vytvářejí věrohodnou verzi reality, podle níž předmětná zásilka doručena nebyla (srov. rozsudky ze dne 27. 4. 2006, čj. 2 Afs 158/2005 – 82, ze dne 29. 11. 2007, čj. 1 Afs 7/2007 – 169 a ze dne 31. 3. 2010, čj. 9 As 65/2009 – 61, všechna tato rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).*“ K totožnému závěru kasační soud dospěl opakovaně, a to např. v rozsudku ze dne 7. 5. 2019, č. j. 4 Afs 62/2019 – 40, bod 19, či ze dne 11. 2. 2021, č. j. 1 As 502/2020 – 20, bod 30, či v rozsudku ze dne 13. 4. 2021, č. j. 7 Azs 387/2020 – 29, bod 13.
34. Ve svém rozsudku ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 65/2009 – 61 Nejvyšší správní soud uvedl: „*Pokud chtěl žalobce zvrátit důkazní sílu doručenky, nemohl tak učinit strohými a nekonkrétními námitkami. Mohl tak učinit pouze konkrétním a jednoznačným tvrzením o tom, kde se dne 24. 4. 2008 zdržoval a z jakých konkrétních důvodů nemohl doručenku podepsat a zásilku převzít. Teprve takto předestřená skutková verze žalobce se mohla stát předmětem dokazování ze strany správních orgánů, neboť pouze takováto skutková verze byla způsobilá vnést objektivní pochybnosti o řádném předvolání žalobce.*“
35. Z výše uvedené rekapitulace správního spisu vyplývá, že správní orgány ve svém závěru o oznámení (doručení) prvostupňového rozhodnutí dne 23. 6. 2020, v důsledku čehož hodnotily odvolání podané zástupcem žalobkyně až dne 3. 8. 2020 jako opožděné, vyšly z příslušné doručenky obsažené ve správním spisu. Ta byla označena „*č. j. OD-4076/2020/LO rozh. 12b 71607*“ [dle obsahu spisu je „*OD-4076/2020/LO*“ interní označení předmětného správního řízení – pozn. soudu], je na ní jako adresát uvedena žalobkyně a u potvrzení o převzetí zásilky je v kolonce „*jméno a příjmení osoby, která zásilku převzala*“ uvedeno jméno a příjmení žalobkyně, dále v kolonce „*vztah osoby, která zásilku převzala, k adresátovi*“ je uvedeno „*osobně*“, a poté je tam uveden podpis osoby, která zásilku převzala a datum 23. 6. 2020. Na základě této doručenky měly správní orgány prvostupňové rozhodnutí za řádně doručené (oznámené) dnem 23. 6. 2020.
36. Naproti tomu žalobkyně ve své žalobě namítala, že prvostupňové rozhodnutí jí řádně doručeno nebylo, když dle tvrzení žalobkyně dne 23. 6. 2020 mělo být dané rozhodnutí

předáno poštovní doručovatelkou matce žalobkyně L. M. oproti předložení jejího občanského průkazu č. X a podpisu, přičemž sama žalobkyně se o existenci rozhodnutí měla dozvědět až dne 3. 8. 2021, kdy její zmocněnkyně nahlédla do správního spisu, tudíž její odvolání podané téhož dne mělo být včasné. Jako druhou žalobní námitku žalobkyně uplatnila nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřovala v tom, že se žalovaný nevypořádal s jejími tvrzeními o včasnosti odvolání a že ignoroval důkazní návrhy, jak bylo žalobkyní uvedeno v odvolání.

37. Soud považuje za potřebné nejprve odcitovat to, co žalobkyně uvedla ve svém odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ve vztahu k tvrzené včasnosti odvolání (což fakticky byla jediná odvolací argumentace, když jiné námitky, zejména pak ty co do merita věci, žalobkyně v odvolání neuplatnila): *„O rozhodnutí jsem se dozvěděla až dne 3. 8. 2020 na základě nahlédnutí zmocněnce pro nahlížení do spisu. Rozhodnutí doručované prostřednictvím České pošty jsem nepřevzala já, ale má matka L. M. oproti předložení svého OP č. X a podpisu. Na doručence k rozhodnutí je sice uvedeno tiskacím písmem mé jméno a „vztah k adresátovi“ osobně, ale podpis není můj a zejména je snadno prokazatelná osoba přebírající zásilku podle čísla občanského průkazu, kdy v tomto případě se jedná o OP číslo X mé matky, kdežto číslo mého OP je X. Žádám, aby byla veškerá dokumentace vztahující se k doručení předmětné zásilky, zejména dokumentace obsahující číslo občanského průkazu adresáta, vyžádána od České pošty a provedena jako důkaz, potažmo aby byla má matka vyslechnuta jako svědek. Vzhledem k nedoručení rozhodnutí jsem se s ním seznámila až dnes, a tedy se jedná o včasné podání odvolání.“*
38. Je tudíž zřejmé, že žalobkyně nezpochybnila, že jí prvostupňový orgán doručoval prvostupňové rozhodnutí prostřednictvím České pošty doporučenou zásilkou na adresu jejího bydliště, stejně jako nezpochybnila, že se na této adrese zdržuje a že tam bylo prvostupňové rozhodnutí převzato. Nezpochybnila přímo ani ostatní na doručence uvedené údaje s výjimkou toho, že podpis na doručence není její, přičemž za osobu přebírající zásilku s prvostupňovým rozhodnutím označila svou matku. Správním orgánům ve svém odvolání (stejně jako soudu ve správní žalobě) ovšem nepředestřela jakékoli vysvětlení, proč by její matka (jejíž křestní jméno je L., nikoli K., jaké má žalobkyně) měla přebírat zásilku určenou do vlastních rukou žalobkyně, resp. proč by její matka měla na doručenkou připojit svůj podpis, když je na doručence uvedeno jméno žalobkyně (nikoli její matky) a v kolonce *„vztah osoby, která zásilku převzala, k adresátovi“* je uveden údaj *„osobně“* (nikoli údaj *„matka adresáta“*). Stejně tak žalobkyně správním orgánům nepředestřela jakýkoli konkrétní důvod, pro který by dne 23. 6. 2020 sama žalobkyně nemohla doručenkou podepsat a prvostupňové rozhodnutí převzít na adresu svého bydliště, když tvrzení žalobkyně o možné identifikaci přebírající osoby dle čísla občanského průkazu bylo značně vágní a navíc nemělo oporu v doručence, která byla součástí správního spisu a ze které správní orgány správně vycházely. Žalobkyně vůči správnímu orgánu (a posléze ani vůči soudu) ani netvrdila ani nedoložila, že by se v době předmětného doručování nacházela mimo místo svého bydliště, resp. kde konkrétně se zdržovala, v důsledku čehož by bylo vyloučeno, že by byla osobou přebírající předmětnou zásilku (obsahující prvostupňové rozhodnutí). Nelze proto vyloučit např. takový sled událostí, že žalobkyně při převzetí rozhodnutí záměrně předložila poštovní doručovatelce občanský průkaz své matky, či případně že se žalobkyně sice doma nacházela, ale pro zásilku záměrně poslala svou matku, to vše s cílem mít do budoucna možnost namítat vady doručení a tím se vyhnout (či alespoň oddálit) odejmutí řídičského oprávnění. Nelze totiž odhlédnout od toho, že žalobkyně

ani v námitkách proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče ani v odvolání neuplatnila žádné konkrétní důvody či argumenty, pro které by měl být záznam jejího bodového hodnocení uveden v registru řidičů nesprávně. To vše nasvědčuje spíše účelovému, resp. obstrukčnímu postupu žalobkyně při uplatňování opravných prostředků proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče.

39. Soud nepřehlédl ani tu skutečnost plynoucí ze správního spisu (o které žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zdůraznil, že ji ve správním řízení zohlednil), že žalobkyni byly v průběhu předmětného správního řízení doručeny od prvostupňového orgánu tři další zásilky, a to prostřednictvím České pošty ve formě doporučené zásilky na adresu jejího bydliště „S.“, tj. stejným způsobem, jakým bylo doručováno prvostupňové rozhodnutí, přičemž minimálně ve dvou případech (doručenky ze dne 6. 5. 2020 a 14. 5. 2020) je podpis na doručence vizuálně téměř shodný, jako podpis na sporované doručence podepsané dne 23. 6. 2020. Přesto žalobkyně v průběhu správního řízení (a ani řízení před soudem) nenamítala, že by si takto doručované písemnosti (zásilky) nepřevzala ona sama, ale že je převzala její matka, resp. že by dané písemnosti nebyly žalobkyni řádně doručeny.
40. V návaznosti na výše uvedené má soud ve shodě se žalovaným za to, že žalobkyně v průběhu správního řízení nepředestřela konkrétní a jednoznačná tvrzení, kde se dne 23. 6. 2020 zdržovala a z jakých konkrétních důvodů nemohla předmětnou doručenkou podepsat a zásilku obsahující prvostupňové rozhodnutí převzít. Až teprve takto předestřená skutková verze konkurující verzi, která plyne z doručenky obsažené ve správním spisu (tj. že rozhodnutí převzala žalobkyně osobně dne 23. 6. 2020), by mohla objektivně vyvolat pochybnosti o řádném doručení a v důsledku toho se stát předmětem dokazování ze strany správního orgánu. Ovšem žalobkyně ustrnula pouze na obecném tvrzení, že zásilku převzala její matka, byť připustila, že na doručence je jméno žalobkyně a údaj „osobně“, aniž by poskytla jakékoli bližší vysvětlení její skutkové verze o důvodech, pro které by nemohla dne 23. 6. 2020 v době doručování zásilky tuto osobně převzít. Tudíž správní orgány nebyly povinny vést další dokazování (tj. žalobkyni v odvolání navrhované vyžádání si dokumentace k doručování od České pošty či výsledky matky žalobkyně). Za daných okolností případu pak není relevantní žalobkyni namítané číslo občanského průkazu, který měl být poštovní doručovatelce předložen, neboť údaj o předložení občanského průkazu není uveden v doručence, která byla součástí správního spisu a ze které žalovaný ve svém rozhodnutí vycházel, ba naopak na doručence je v kolonce „*vztah osoby, která zásilku převzala, k adresátovi*“ uveden údaj „osobně“. Při již zmíněné absenci věrohodné verze reality, proč to nemohla být žalobkyně, kdo předmětnou zásilku převzal, resp. zda to skutečně byla matka žalobkyně a proč by tato na doručenkou připojovala svůj podpis, když na doručence bylo jasně uvedeno jméno žalobkyně a údaj „osobně“, žalovaný nebyl povinen dále zjišťovat, zda skutečně byl při převzetí zásilky předložen žalobkyni namítaný občanský průkaz matky žalobkyně, resp. bližší okolnosti, za jakých k předložení takového průkazu došlo, zejména kdo jej předložil a zda poštovní doručovatelka provedla ověření shody totožnosti osoby na občanského průkazu a osoby, která jej předkládala.
41. Výše popsaná absence věrohodné verze reality, proč to nemohla být žalobkyně, kdo předmětnou zásilku obsahující prvostupňové rozhodnutí převzal, je stěžejní i pro posouzení otázky důvodnosti námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Lze připustit, že žalovaný se explicitně nevypořádal s argumenty, které žalobkyně uvedla ve svém odvolání k otázce tvrzené včasnosti jejího odvolání, jak je namítáno žalobkyní

v žalobě. Na druhou stranu jsou z napadeného rozhodnutí patrné úvahy žalovaného, pro které žalovaný (ve shodě s prvostupňovým orgánem, jehož názor vyplývá ze stanoviska v rámci předkládací zprávy ze dne 13. 8. 2020 pro účely posouzení odvolání žalovaným) měl prvostupňové rozhodnutí za řádně doručené dnem 23. 6. 2020. Jak již bylo uvedeno výše, žalovaný vyšel z obsahu správního spisu, podle kterého k doručení prokazatelně došlo dne 23. 6. 2020, tudíž dnem následujícím počala běžet patnáctidenní lhůta k podání odvolání, která marně uplynula dne 8. 7. 2020 a rozhodnutí tak nabylo právní moci dne 9. 7. 2020. Pokud tedy prvostupňovému orgánu bylo odvolání doručeno dne 3. 8. 2020, bylo podáno opožděně. Žalovaný se též vyjádřil k možnosti prominutí zmeškání lhůty ze závažných důvodů ve smyslu § 83 odst. 2 správního řádu, přičemž dovodil, že v daném případě prvostupňové rozhodnutí obsahuje řádné a bezchybné poučení. V očích soudu by bylo přesprávně formalistické a v rozporu se zásadou procesní ekonomie řízení, pokud by soud přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, jak je navrhováno žalobkyní, přestože mu napadené rozhodnutí ve spojení s obsahem správního spisu poskytuje dostatečný podklad pro posouzení stěžejní otázky, zda za daných okolností případu bylo prvostupňové rozhodnutí žalobkyni řádně doručeno již dne 23. 6. 2020. Soud přihlédl k tomu, že pro jeho posouzení otázky včasnosti, resp. opožděnosti odvolání žalobkyně ze dne 3. 8. 2020 je rozhodující obsah správního spisu, nikoli podrobné odůvodnění správního orgánu směrem k tvrzení žalobkyně o včasnosti podaného odvolání. Z uvedených důvodů soud shledal nedůvodnou žalobní námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.

42. V návaznosti na výše uvedené se soud ztotožnil s žalovaným v tom, že za popsaných okolností případu došlo k řádnému doručení prvostupňového rozhodnutí již dne 23. 6. 2020. Proto žalovaný nepochybil, pokud odvolání žalobkyně podané až dne 3. 8. 2020 (tj. po uplynutí 15 denní lhůty pro odvolání počítané od 24. 6. 2020) napadeným rozhodnutím zamítl jako opožděné, neboť lhůta pro jeho podání marně uplynula již dne 8. 7. 2020.

VII.

Rozhodnutí soudu

43. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žádná z žalobních námitek směřujících proti napadenému rozhodnutí žalovaného nebyla důvodnou. Soud proto ve výroku I. tohoto rozsudku žalobu směřující proti napadenému rozhodnutí zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

VIII.

Náklady řízení

44. Výrokem II. tohoto rozsudku soud rozhodl o nákladech řízení. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Žalovanému nicméně žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 31. května 2022

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu